

ἀνανεύσαντος οὐ δοκεῖ γεγονέναι συλλογισμός. πολλάκις γὰρ καὶ μὴ ἐρωτῶντος ἀλλ' ὡς συμβαῖνον ἐπιφέροντος ἀρνοῦνται,
10 καὶ τοῦτο ποιοῦντες οὐ δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι τοῖς μὴ συνορῶσιν
ὅτι συμβαίνει ἐκ τῶν τεθέντων. ὅταν οὖν μηδὲ φήσας συμ-
βαίνειν ἐρωτήσῃ, δ' δ' ἀρνηθῇ, παντελῶς οὐ δοκεῖ γεγονέναι
συλλογισμός.

Οὐ δοκεῖ δὲ πᾶν τὸ καθόλου διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι,
15 οἷον τί ἔστιν ἄνθρωπος, ἢ ποσαχῶς λέγεται τάγαθόν; ἔστι
γὰρ πρότασις διαλεκτικὴ πρὸς ἣν ἔστιν ἀποκρίνασθαι ‘να’ ἢ
‘οὐ’. πρὸς δὲ τὰς εἰρημένας οὐκ ἔστιν. διὸ οὐ διαλεκτικά ἔστι τὰ
τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων, ἂν μὴ αὐτὸς διορίσας ἢ διελόμε-
νος εἴπῃ, οἷον ἀρά γε τὸ ἀγαθὸν οὗτος ἢ οὔτος λέγεται; πρὸς
20 γὰρ τὰ τοιαῦτα ὁρδία ἢ ἀπόκρισις ἢ καταφήσαντι ἢ ἀπο-
φήσαντι. διὸ πειρατέον οὕτω προτείνειν τὰς τοιαύτας τῶν
προτάσεων. ἂμα δὲ καὶ δίκαιον ἵσως παρ' ἐκείνου ζητεῖν πο-
σαχῶς λέγεται τὸ ἀγαθόν, ὅταν αὐτοῦ διαιρουμένου καὶ προτεί-
νοντος μηδαμῶς συγχωρῇ.

25 “Οστις δ' ἔνα λόγον πολὺν χρόνον ἐρωτᾷ, κακῶς πυνθά-
νεται. εἰ μὲν γὰρ ἀποκρινομένου τοῦ ἐρωτωμένου τὸ ἐρωτώ-
μενον, δῆλον ὅτι πολλὰ ἐρωτήματα ἐρωτᾷ ἢ πολλάκις
ταῦτά, ὥστε ἢ ἀδολεσχεῖ ἢ οὐκ ἔχει συλλογισμόν· ἐξ ὀλί-
γων γὰρ πᾶς συλλογισμός· εἰ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, ὅτι οὐκ
30 ἐπιτιμᾷ ἢ ἀφίσταται.

3 “Εστι δ' ἐπιχειρεῖν τε χαλεπὸν καὶ ὑπέχειν ὁρδιον τὰς
αὐτὰς ὑποθέσεις. ἔστι δὲ τοιαῦτα τά τε φύσει πρῶτα καὶ
τὰ ἔσχατα. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ὅρου δεῖται, τὰ δ' ἔσχατα
διὰ πολλῶν περαίνεται βουλομένῳ τὸ συνεχὲς λαμβάνειν
35 ἀπὸ τῶν πρώτων, ἢ σοφισματώδη φαίνεται τὰ ἐπιχειρή-

11 ὅτι Waitz ὁ τι libri 16 ἀποκρίνεσθαι B (contra Al^c)
18 ἐὰν Cu Al^c || διελόμενος ἢ διορίσας Al^c 19 οὔτος om. u
post ἢ add. οὐχ Bo 21 post τοιαύτας del. 4 vel 5 vbb. C
24 συγχωρήσῃ Cu Bo 26 τοῦ ἐρωτωμένου om. Cu || τὸ
ἡρωτημένον u 28 ἢ om. C 29 ante ὅτι add. ἀμαρτάνει
Al^p supple e vs. 25 κακῶς πυνθάνεται 30 καὶ Al^c 31 τε
ABC Leo^l om. u Al^l Bo 32 ante τοι. add. τὰ u